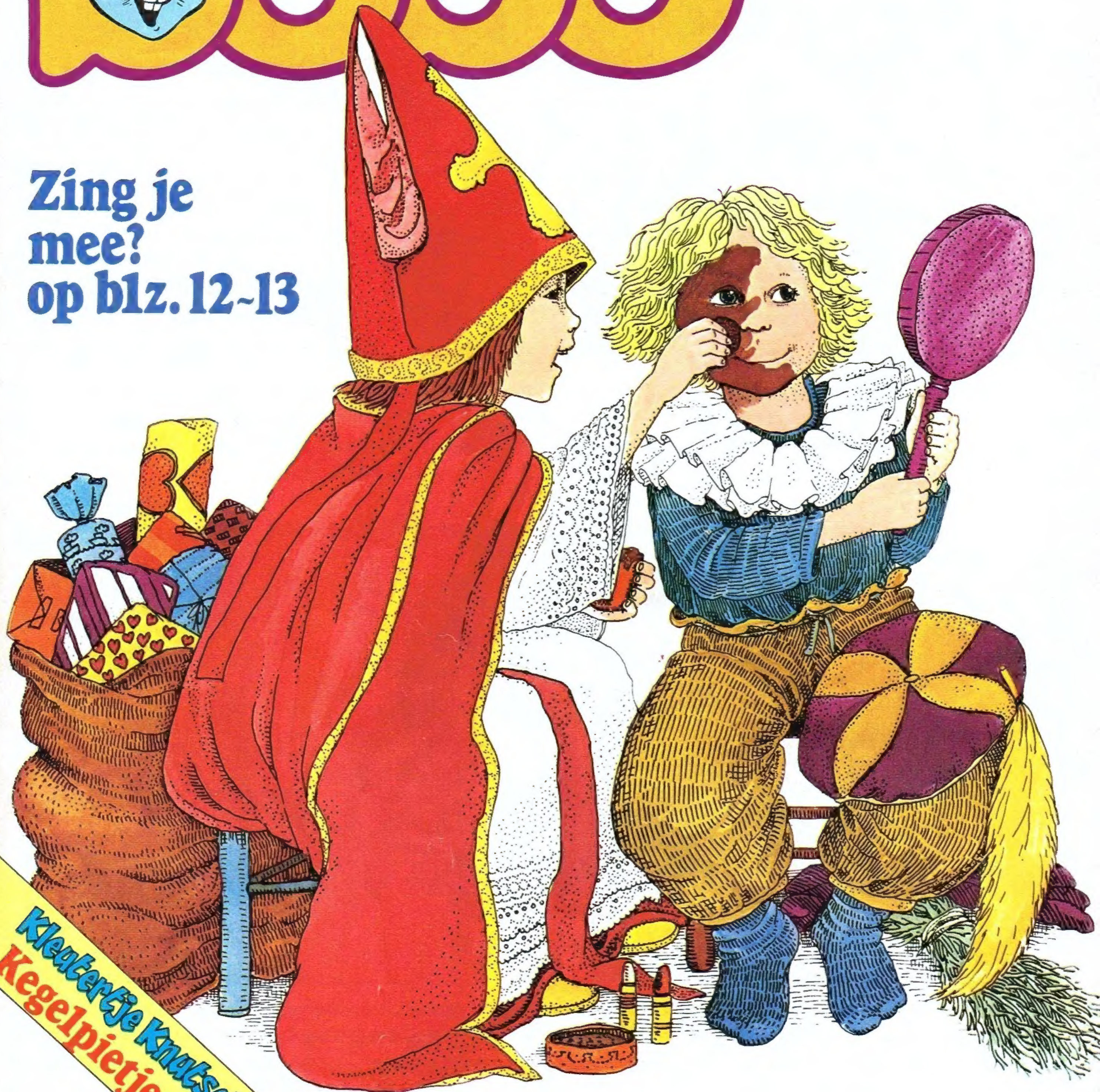
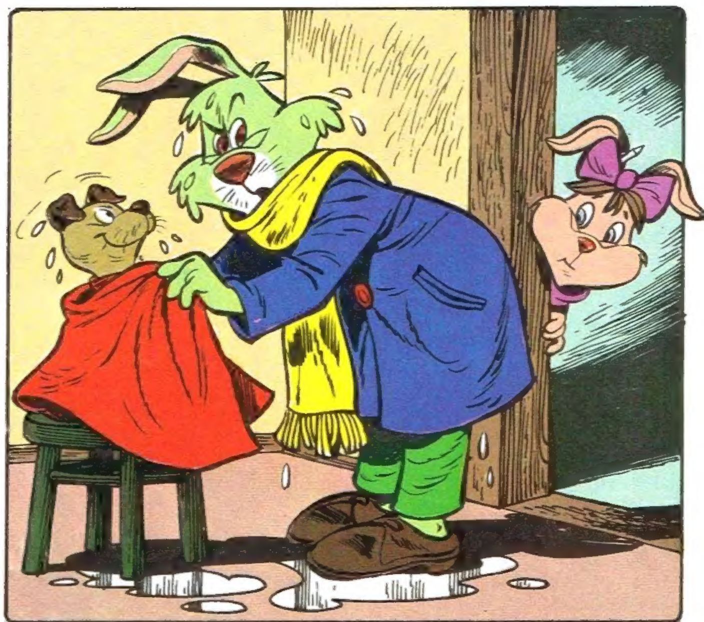
bobo

Nr. 47
losse nummers f 1,30
België 21 F.

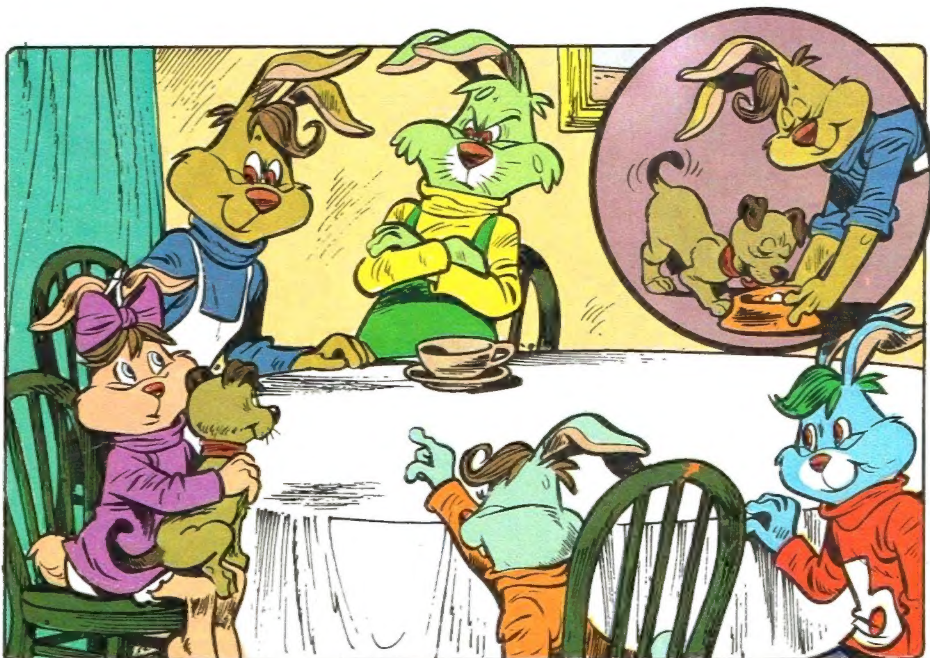
,,Het is wat moois!'' bromt papa boos, terwijl hij Duiker uitlaat. ,,Van wie is deze hond? Van Krabbel! Wie is er DOL op? Krabbel! En wie mag hem uitlaten als het donker is en koud? Papa!''

,,Jij moet eens een beetje beter voor Duiker zorgen!'' zegt papa. ,,Maar het was al een beetje donker...'' zegt Krabbel. ,,Onzin!'' bromt papa, ,,het is pas vijf uur! Nee, Krabbel...''

,,In de winter is het nu eenmaal vroeg donker,'' zegt papa. ,,En koud ook! Maar TOCH moet jij voor je hond zorgen!''

Papa is écht boos, hoor! Krabbel neemt Duiker op schoot, maar papa zegt: ,,Lief zijn voor een hondje is gemakkelijk! Maar er voor zorgen is moeilijker! Wie geeft Duiker eten?'' Boemsi roept: ,,Dat doet mama altijd! En mama borstelt hem ook!''

Duiker krijgt een brief

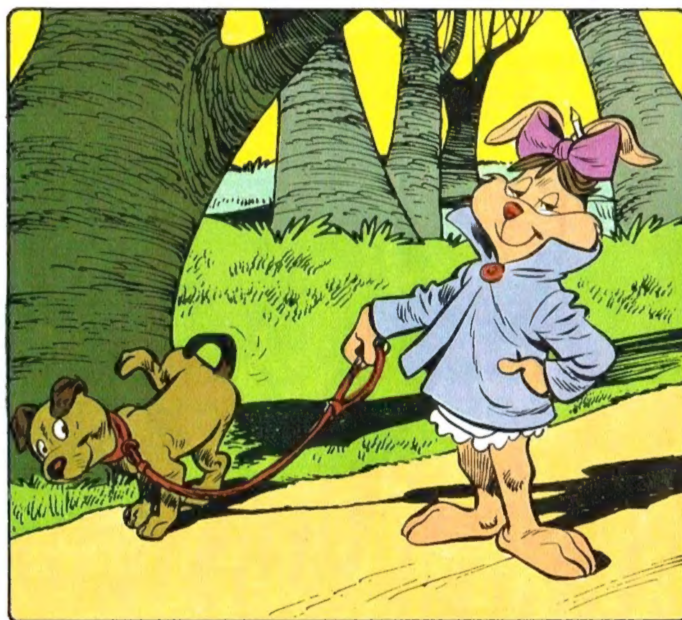

De volgende ochtend wordt Krabbel wakker omdat Duiker blaft. Hij zit vóór haar bed. ,,Wat is er, Duiker?'' zegt Krabbel slaperig. En dan ziet ze iets vreemds! Er hangt iets aan Duikers halsband! Wat is dat nou? Het lijkt een brief... Hoe kan dat?

Het is écht een brief! En van wie? ,,Voor Krabbel'' staat er op. Krabbel maakt hem gauw open. En leest hem...

,,Duiker heeft een brief gekregen!'' roept Krabbel. ,,Maar hij IS eigenlijk voor mij!'' Verbaasd kijkt iedereen haar aan. ,,Wie heeft hem dan geschreven?'' vraagt papa. ,,Sinterklaas!'' roept ze!

En ja hoor! De brief IS van Sinterklaas. ,,Beste Krabbel,'' staat erin. ,,Papa heeft wél gelijk! Béter voor Duiker zorgen, hoor! Anders krijg je als ik jarig ben géén kadootjes! Groetjes! Sint.''

Jip en Janneke

Sinterklaas komt

Jip is heel vroeg wakker. Het is nog bijna donker.
Er is nog niemand op. Het is zo stil in huis. Maar Jip denkt: Ik ga naar beneden. Ik ga kijken of er iets in mijn schoentje zit.
Want Jip heeft zijn schoentje gezet. Met hooi erin.
Hij gaat zachtjes de trap af.
Hij doet de deur van de kamer open. En hij kijkt in zijn schoentje. Het staat bij de open haard.
Het hooi is weg. En er zit een suikerbeest in de schoen. Een mooi groen suikerbeest.
Jip haalt het eruit. Maar hij is niet blij. Hij heeft om een kraanwagen gevraagd. En nou heeft hij enkel een suikerbeest.
Misschien is het in de schoorsteen blijven hangen, denkt Jip.
Jip kruipt in de haard. Daar boven hem is een gat. Hij steekt er zijn hoofd in. En hij voelt met zijn handjes. Maar hij voelt niets.
Dan gaat Jip naast de schoen zitten. Op het haardkleed. En hij huilt.
Geen kraanwagen. Enkel een suikerbeest.
Wat is dat nou? zegt vader. Vader is binnen gekomen en hij schrok van Jip. Wat doe je daar?
H-u-u-u, snikt Jip. Ik wou een kraanwagen.
Vader lacht.
Je mag niet lachen, roept Jip. Dat is gemeen.
Jip, zegt vader. Ga eens mee naar de spiegel. Kom eens kijken in de spiegel. En hij tilt Jip op.
Jip kijkt. Hij is pik-zwart. Zijn gezicht en handjes zitten vol zwarte natte vegen.
Hij lacht door zijn tranen heen.
Ik ben net Zwarte Piet, zegt hij.
Ja, zegt vader. En nu moet je goed luisteren, Jip. Het is vandaag pas drie december. En Sinterklaas komt op...?
Vijf december, zegt Jip.
Juist, zegt vader. Dus op vijf december krijg je misschien je kraanwagen. Misschien, zeg ik.
Maar vannacht heeft Sint een suikerbeest door de schoorsteen gegooid. En als hij je ziet huilen dan zegt hij: O, Jip lust geen suikerbeesten! Hij krijgt niks meer in zijn schoen.
Ik huil niet meer, zegt Jip.
Dan is 't goed, zegt vader.
Janneke vraagt: Is Sint jarig op vijf december?
Ja, zegt moeder. Dan is hij jarig.
En krijgt hij dan niets?
Nee, zegt moeder. Dan krijgt hij niets. Hij geeft kadootjes, maar krijgt niets.
Wat gek he? zegt Janneke.
Hij wil het zelf zo, zegt moeder.
Toch vind ik het zielig, zegt Janneke. Ik wil Sinterklaas wat geven.
Goed, zegt moeder. Wat wil je hem geven?
Ik wil een sjaaltje voor hem haken, zegt Janneke.
Maar dan moet je wel opschieten, zegt moeder. Anders is het niet af.

verteld door Annie M. G. Schmidt
getekend door Fiep Westendorp

Maar Janneke kan heel vlug haken. En ze doet het met hele grote lussen. En na een uur heeft ze het al klaar.
Kijk, zegt Janneke. Mooi he?
Het is maar een klein sjaaltje, zegt moeder.
Ja, zegt Janneke. Maar het is mooi geel.
Het is maar een heel heel heel erg klein sjaaltje, zegt moeder. Het kan niet om zijn hals, denk ik. Maar het is toch lief van je. We zullen het in je schoen leggen. En we zullen er een brief bij schrijven. Dat jij het zelf gemaakt hebt. En dat het een sjaal is. Anders denkt het paard misschien dat het iets is om op te eten.
En dat doen ze. En de volgende morgen vindt Janneke een brief van Sint in haar schoen. Er staat in:
Lieve Janneke. Wat kan jij mooi haken. Het sjaaltje kan niet om mijn hals. Maar wel om mijn baard. Als ik mijn hals was. Dag Janneke.

Janneke vraagt: Hoe dan? Als hij zijn hals wast?
En moeder zegt: Ik denk dat hij nooit zo goed zijn hals kan wassen. Met die baard ervoor. En nu houdt hij de baard op. Zó, met jouw sjaaltje.
O ja, zegt Janneke. En ze is erg trots.
Jip en Janneke staan voor de schoorsteen. Want ze moeten een liedje zingen.
Sinterklaas kapoentje! zingt Jip heel hard.
Hoor, wie klopt daar, kindren! roept Janneke. Nog harder.
Hoor eens, zegt vader. Dat kan niet. Als jullie liedjes zingen, moet je het gelijk doen. Allebei hetzelfde liedje. Anders is het afschuwelijk.
Maar Jip wil alleen van Sinterklaas kapoentje.
En Janneke wil alleen van Hoor, wie klopt daar kinderen.
En ze krijgen ruzie.
En Jip schopt de schoen om van Janneke.
En Janneke gooit met de schoen van Jip. En al het hooi vliegt door de kamer.
Zijn jullie nou helemaal mal! zegt moeder boos. Sinterklaas zal heel verdrietig zijn, als hij dat gezien heeft.
Staat hij nou op het dak? vraagt Jip.
Dat zal wel, zegt vader.
Ik ga kijken, zegt Jip. En hij wil de straat op.
Nee! roept Vader. En hij pakt Jip bij zijn pyjama. Wat denk je wel! Het is donker en koud!
Kom, zegt moeder. Ik zing met jullie mee. Eerst Sinterklaas kapoentje. En dan Hoor, wie klopt daar kinderen.
En nu gaat het goed.
Jip geeft Janneke een zoen.
En Janneke geeft Jip een zoen.
En ze ruimen al het hooi weer op.
En dan gaan ze slapen.

Lappen Gijs krijgt een nieuwe glimlach

Lappen Gijs was zijn glimlach verloren. Marcella d'r kleine broertje had namelijk geprobeerd om Gijs sinaasappelsap te voeren, maar Gijs had geen open mond zoals de Franse. Het sinaasappelsap drong zijn lappenhoofd in en door gewrijf en gepoets van Marcella, die Gijs zijn gezicht probeerde schoon te krijgen, was zeker de helft van zijn geverfde glimlach verdwenen. Het kon Gijs helemaal niets schelen maar de andere poppen waren er een beetje bedroefd om. Het was echter Sinterklaastijd. Marcella had voor alle poppen een schoentje klaar gezet bij de schoorsteenmantel en tegen de poppen gezegd dat ze lief moesten gaan slapen omdat Zwarte Piet die nacht misschien wel een verrassing kwam brengen. De poppen hadden helemaal geen zin om stil te doen en toen alle mensen in het huis sliepen kwamen zij uit hun bedjes. ,,Zullen we van de trap gaan glijden?'' stelde Lappen Gijs voor. Het werd dolle pret daar op de trap.

Erop en eraf. Plotseling zagen ze in het licht van een zaklantaren

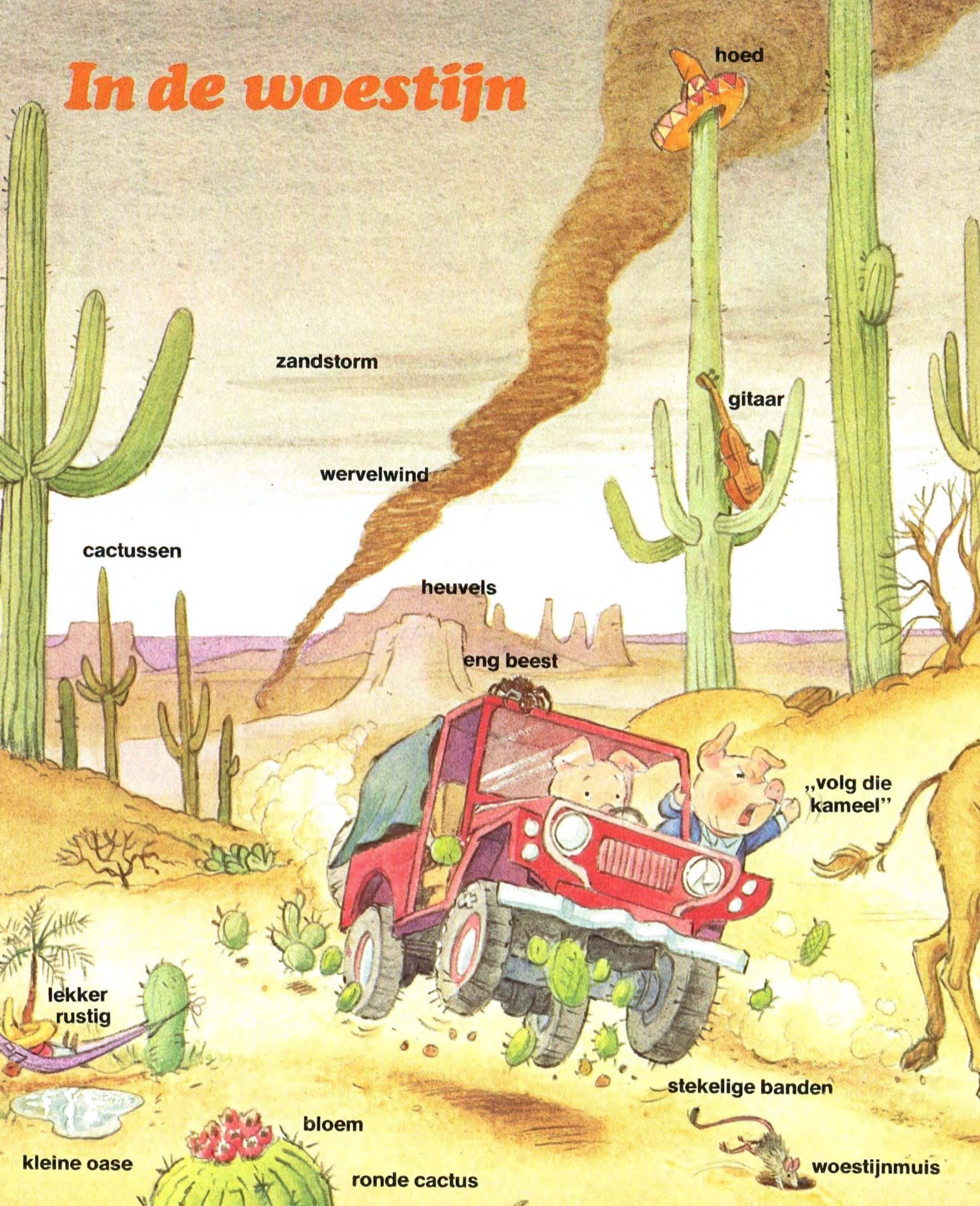
Geschreven en getekend door Johnny Gruelle
Opnieuw verteld door Simone Schell

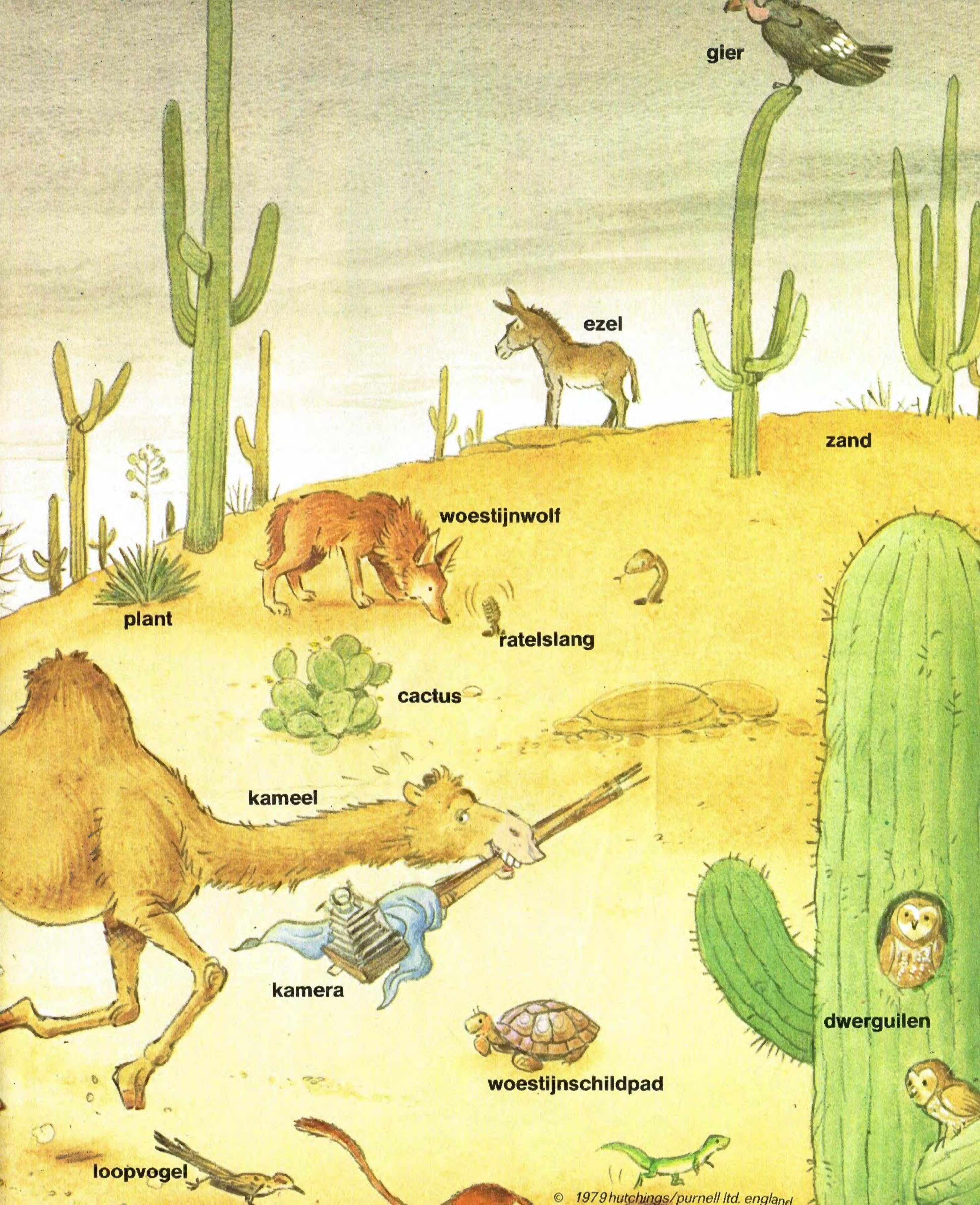

twee vreemde schoenen met glimmende gespen erop. Ze keken omhoog en wat zagen ze? Een roetzwart gezicht. Ze holden naar hun bedjes en kropen héél, héél diep onder de dekens. Alleen Lappen Gijs bleef uit bed, want de zwarte hand had hem te pakken gekregen. Wat er gebeurde wist niemand, want niemand zag het, maar de volgende morgen leek er een klein wondertje gebeurd te zijn. Lappen Gijs had zijn hele volle glimlach terug!
En in alle schoentjes lag een pakje.
,,Gijs! Wat is er met je gebeurd? Je kan weer helemaal lachen,'' riepen de poppen. ,,Vertel eens Gijs. Hoe is dat gekomen?''
,,Dat is eigenlijk geheim,'' zei Gijs. ,,Maar ik zal jullie er een klein beetje over vertellen. Die Zwarte Piet had mij te pakken en eerst was ik wel heel bang, maar toen zag ik hoe een aardig gezicht hij had en hij lachte. Hij nam me mee naar beneden en deed iets met mijn gezicht. Ik denk dat hij een toverkwastje bij zich had. Toen bracht hij me weer naar boven en toen zag ik dat hij uit een grote zak allemaal pakjes haalde en die in onze schoentjes stopte.''
,,Gijs, heb je Sinterklaas nog gezien?'' vroegen de poppen.
,,Wat dacht je. Toen hij weg was ben ik gauw naar het raam gelopen en buiten voor de deur zag ik iets dat wel op een paard leek en toen zag ik Sinterklaas lopen met Zwarte Piet.
Ik ben maar snel weer naar bed gegaan. Spannend, hè?''

Toen Mevrouw Marcella op de speelkamer kwam wist ze niet wat ze zag. Ze ging voor de schoorsteenmantel zitten en zong heel hard. ,,DANK U SINTERKLAASJE.'' En de poppen zongen zachtjes mee.

In de woestijn
hoed
zandstorm
gitaar
wervelwind
cactussen
heuvels
eng beest
„volg die kameel”
lekker rustig
stekelige banden
bloem
kleine oase
ronde cactus
woestijnmuis

gier
ezel
zand
woestijnwolf
plant
ratelslang
cactus
kameel
kamera
dwerguilen
woestijnschildpad
loopvogel

Een, twee, drie...

Er waren eens een, twee, drie, vier, vijf, zes jongetjes.
Het eerste jongetje zei: „Laten we bij elkaar gaan wonen."
Het tweede jongetje zei: „Laten we samen een huis bouwen."
Het derde jongetje zei: „Aan de rand van het bos."
Het vierde jongetje zei: „Aan de oever van een riviertje."
Het vijfde jongetje zei: „Met een grote tuin er omheen."
En het zesde jongetje zei: „We gaan helemaal voor onszelf zorgen en niemand heeft iets over ons te zeggen."
Ze gingen op weg en ze vonden een mooi plekje aan de rand van een bos, waar een riviertje langs stroomde en waar ruimte genoeg was voor een tuin.
„Hier gaan we het huis bouwen," zeiden de een, twee, drie, vier, vijf, zes jongetjes.
Ze gingen het bos in en hakten een, twee, drie, vier, vijf, zes boompjes om.
Ze zaagden er planken van. Ze timmerden de planken aan elkaar.
En ze maakten een, twee, drie, vier houten wanden. En één vloertje voor boven en één vloertje voor beneden. En één trapje om van boven naar beneden en van beneden naar boven te kunnen gaan.
Ze maakten één dakje met een, twee, drie, vier, vijf, zes schoorsteentjes.
Ze maakten één deurtje aan de achterkant en één deurtje aan de voorkant.
Binnen in het huis maakten ze een, twee, drie, vier, vijf, zes kamertjes beneden en een, twee, drie, vier, vijf, zes kamertjes boven.
En elk kamertje had twee raampjes. Dus dat waren een heleboel raampjes!
En toen maakten ze nog een keukentje en een bijkeukentje en een badkamertje en een wc-tje. En dat was alles wat ze binnen maakten.
Maar buiten maakten ze nog een schuurtje voor het hout, een schuurtje voor de tuinspullen en een pompje om het water uit de rivier te pompen.

En toen ze klaar waren gingen ze het bos weer in en hakten een, twee, drie, vier, vijf, zes boompjes om.
Ze zaagden er planken van.
Elk jongetje maakte een tafeltje.
En elk jongetje maakte een stoeltje.
En elk jongetje maakte een bedje.
En elk jongetje maakte een kastje.
Ze gingen naar de winkel in de stad.
Elk jongetje kocht een bordje.
En elk jongetje kocht een bekertje.
En elk jongetje kocht een mes, lepel en vork.
En elk jongetje kocht dekens voor zijn bed.
En elk jongetje kocht wat hij nodig had om gezellig in het huisje te kunnen wonen.
Toen ze klaar waren, gingen ze naar huis. Ze borgen hun spulletjes netjes op en maakten een, twee, drie, vier, vijf, zes haardvuurtjes aan.
En de een, twee, drie, vier, vijf, zes jongetjes gingen elk bij hun eigen vuurtje zitten. En elk jongetje dacht bij zichzelf:
„Wat zit ik hier fijn in mijn eigen huisje, bij mijn eigen vuurtje, in mijn eigen kamertje. Niemand heeft wat over mij te zeggen en ik heb alles wat ik nodig heb."
Maar ineens! Wat een lawaai!

Tekeningen: Monica Maas

Miaauw, rrauwrrauw, miaaaauw!!!
Ze gingen vlug naar de deur en keken door een kiertje.
Er kwamen een, twee, drie, vier, vijf, zes poesjes binnen. En al die poesjes waren helemaal pikzwart.
Elk poesje liep naar een kamertje, ging bij het vuur zitten en begon zich doodkalm te wassen.
En elk jongetje zei: ,,Daar had ik helemaal niet aan gedacht.
Wat fijn om een vriendje te hebben om samen mee bij het vuur te zitten.''
En de een, twee, drie, vier, vijf, zes jongetjes gaven de een, twee, drie, vier, vijf, zes poesjes een, twee, drie, vier, vijf, zes schoteltjes melk.
Toen ging elk jongetje weer bij zijn vuurtje zitten en de poezen begonnen te spinnen.
Maar ineens! Wat een lawaai!
Waf, waf, waf! Woef, wraf, wroef, wroef!!!
Ze gingen vlug naar de deur en keken door een kiertje.
Er kwamen een, twee, drie, vier, vijf, zes hondjes binnen. En al die hondjes hadden spierwitte krulletjes.
Elk hondje liep naar een kamertje, ging bij een vuurtje zitten en begon zich doodkalm te krabben.
En elk jongetje zei: ,,Wat leuk om een vriendje te hebben om mee te wandelen. Daar had ik helemaal niet aan gedacht.''
En de een, twee, drie, vier, vijf, zes jongetjes gaven de een, twee, drie, vier, vijf, zes hondjes een, twee, drie, vier, vijf, zes dikke botten om op te kluiven.
Toen ging elk jongetje weer bij zijn vuurtje zitten met de poes aan de ene kant en de hond aan de andere kant.
Maar ineens! Wat een lawaai!
Klop! Klop! Bons! Help! Help ons alsjeblieft!!!
Ze liepen vlug naar de deur en keken door een kiertje.
Er stonden een, twee, drie, vier, vijf, zes meisjes op de stoep.
Het eerste meisje zei: ,,Wij zijn verdwaald.''

Overgenomen uit: Het verhalenboek voor kleuters
Uitgave: Ploegsma Amsterdam

Het tweede meisje zei: ,,Mogen we binnenkomen?''
Het derde meisje zei: ,,We hebben het zo koud.''
Het vierde meisje zei: ,,En we hebben zo'n honger.''
Het vijfde meisje zei: ,,En we zijn zo bang.''
Het zesde meisje zei: ,,We weten niet waar we naar toe moeten.
Toe, wees alsjeblieft aardig voor ons.''
Het eerste jongetje zei: ,,Kom maar binnen, hoor.''
Het tweede jongetje zei: ,,Huil maar niet.''
Het derde jongetje zei: ,,Het is lekker warm binnen.''
Het vierde jongetje zei: ,,En het eten is bijna klaar.''
Het vijfde jongetje zei: ,,Niemand zal je iets doen, hoor.''
En het zesde jongetje zei: ,,Jullie mogen voorgoed bij ons blijven en samen met ons in dit huisje wonen. En morgen gaan we alles kopen wat jullie nodig hebben.''
Toen kwamen de een, twee, drie, vier, vijf, zes meisjes binnen en ze zagen er allemaal even lief uit.
Elk meisje liep naar een kamertje en ging bij het vuurtje zitten.
Ze warmden hun handen en keken tevreden rond.
En elk jongetje zei: ,,Daar had ik helemaal niet aan gedacht.
Wat fijn om een vriendinnetje te hebben om mee te werken en te spelen.''
Toen kookten de een, twee, drie, vier, vijf, zes jongetjes een heerlijke maaltijd voor de een, twee, drie, vier, vijf, zes meisjes in een, twee, drie, vier, vijf, zes pannetjes.
En wat aten ze? Dat mag jij me vertellen, want ze aten wat jij het lekkerst vindt.
Ze bleven daar allemaal wonen en leefden nog lang en gelukkig.
De een, twee, drie, vier, vijf, zes jongetjes en de een, twee, drie, vier, vijf, zes meisjes met hun een, twee, drie, vier, vijf, zes poesjes en hun een, twee, drie, vier, vijf, zes hondjes. Ze werkten in de tuin en ze werkten in het huisje. Ze speelden en deden alles samen.
En als ze niet verhuisd zijn, wonen ze er nu nog.

Tekst: Diana Ross

Een liedje bij ieder groen pietje

/at een drukte
de bakkerij
an Sinterklaas!
epernoten, let-
ers, taai-taai-
oppen, alles
noet klaar zijn
p 5 december.
ussen deze
rukte door zie je
es pietjes met
roene kleren
an. In de buurt
an deze pieten
s een Sinter-
laasliedje ver-
orgen. Weet jij
velke?

Op bladzijde 15 vind je de oplossing.

Iedere piet een pet

Zwarte pieten zonder petten...? Dat kan helemaal niet! Slordig hoor, deze pieterbazen! Wil jij ze hun petten weer opzetten? Als je goed naar de kleren kijkt, zie je vanzelf welke pet bij welke piet hoort.

Tekening: Jean Cameron

beste ouders

Tekenen...en rijden maar

In dit spoorzoekersspel vindt u een jeep met batterijen, speciale viltstiften en een grondplaat. Op de grondplaat wordt een weg getekend en dan volgt, tot ieders verbazing, de jeep dit spoor vanzelf. Ieder spoor is uitwisbaar, waardoor de jeep ook een andere weg kan volgen.
Prijs: f 29,95. Te koop in de speelgoedzaak.

Allemaal rondjes

In de handenarbeid- of speelgoedzaak zijn nu zakjes te koop met houten rondjes in verschillende maten. Deze rondjes zullen uw kleuter heel wat knutselplezier bezorgen! Verf, viltstiften of lapjes stof, alles kan gebruikt worden om het resultaat te verfraaien. Prijs per zakje: f 2,50.

Alleen voor kleuters

De serie verhaaltjes, die u afgelopen weken op pagina 10 en 11 in Bobo vond en waarvan deze week de laatste geplaatst wordt, waren een selektie uit „Het verhalenboek voor kleuters". Dit boek is in de boekhandel te koop voor de prijs van f 21,75. Uitgave Ploegsma.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

Kegelsint

*De kegelpietjes vindt uw kleuter in deze Bobo. Volgende week komt de **kegelsint** en dan kan er echt gekegeld worden. Eén punt voor een piet die omvalt en voor de Sint maar liefst tien punten!*

nieuw de avonturen van Knofje

Eigenlijk heet ze Jacqueline, maar iedereen noemt haar Knofje. Knofje is een meisje van een jaar of vier. Op die leeftijd valt er nog heel veel te ontdekken! Daarom is ze meer buiten op straat dan in huis. Tot wanhoop van haar moeder, die haar steeds loopt te zoeken. Burny (Radiolawaai papegaai) Bos heeft deze serie speciaal voor Bobo gemaakt. De illustraties zijn van Dagmar Stam.
Vanaf volgende week in Bobo!

Dit zijn de Sinterklaasliedjes van pagina 12 en 13

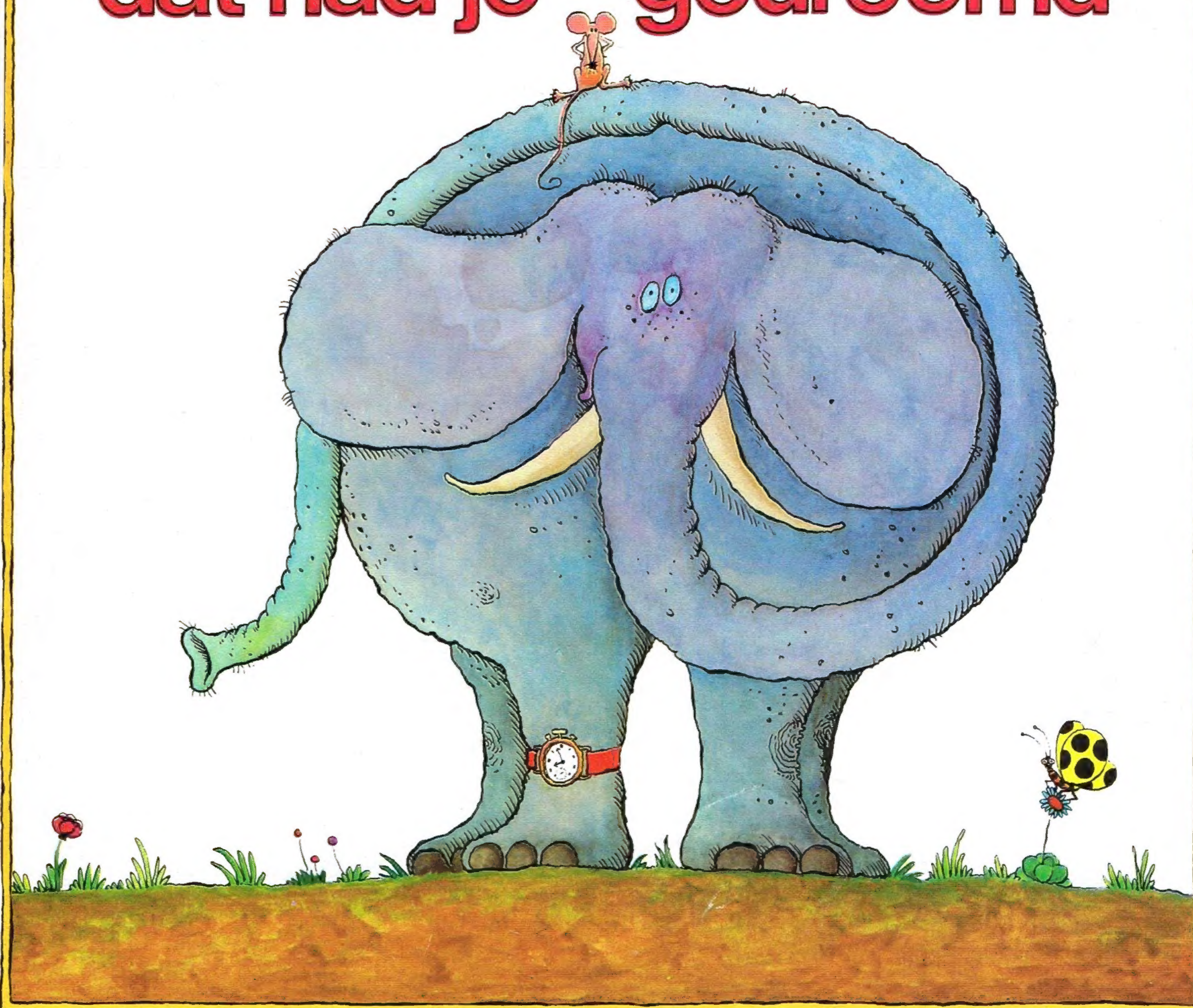
1. Sinterklaas is jarig.
2. De zak van Sinterklaas.
3. Zie de maan schijnt door de bomen.
4. Hoort wie klopt daar kinderen?
5. Zie ginds komt de stoomboot.
6. O, kom er eens kijken.

bobo Nr. 47 – 23 november 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortingsacceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., (Internationale Uitgevers Mij. N.V.) Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031 - 38 23 80. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr. Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

Tekening: Walter Schmögner

dat had je gedroomd

Wel eens in je dromen ooit zo'n beest gezien?
Een lobbes met een slurf van een meter of tien?
Eentje met een poothorloge, dat is heel frappant!
Zo komt hij precies op tijd, deze blauwe olifant.